

Ludmila

Zpravodaj římskokatolické farnosti sv. Ludmily na Král. Vinohradech

Číslo 2.

občasník

vychází 16. ledna 2000

Jako Petrův nástupce žádám, aby v tomto roce milosrdenství církve, posilována svatostí od svého Pána, poklekla před Bohem a naléhavě prosila o odpuštění minulých i současných hříchů svých dětí. Všichni zhřešili a nikdo nemůže před Bohem tvrdit, že nezhřešil (srv. 1 Kor 8,46). Ať bez obav opakujeme „Hřešili jsme“, ale ať v sobě udržujeme živou jistotu, že kde se „rozmnožil hřích, tam se v míře ještě daleko štědrější ukázala milost“ (Řím 5,20).

Objetí, které Otec vyhradil tomu, kdo mu jde kajícně vstříc, bude spravedlivou odměnou za pokorné uznání vin vlastních i těch druhých, jež má svůj základ ve vědomí hlubokého pouta, které mezi sebou spojuje všechny články Kristova mystického těla. Křesťané jsou vyzýváni, aby na sebe vzali chyby, jichž se dopustili před Bohem a před lidmi, které urazili svým chováním. Ať to učiní, aniž by za to něco žádali, silní jen Boží láskou, „která je nám vlita do srdce“ (Řím 5,5). Najde se zcela určitě dost nezaujatých lidí, kteří budou ochotni uznat, že dějiny minulosti i současnosti zaznamenaly a často zaznamenávají ve vztahu k synům církve případy odstrkování, nespravedlnosti a pronásledování.

Kéž se nikdo v tomto Jubilejním roce ne-

vyhýbá objetí Otce. Nikdo ať se nechová jako starší bratr v evangelijním podobenství, který odmítá vstoupit do otcovského domu a podílet se na slavnosti. Radost z odpuštění ať je silnější a větší než jakýkoliv hněv.

Ať je tedy náš pohled upřen na budoucnost. Milosrdný Otec nevzpomíná na hříchy, kterých jsme upřímně litovali (srv. Iz 38,17). Nyní dovršuje novou věc a v odpouštějící lásce předjímá nová nebesa a novou zemi. Nechť se tedy se zřetelem na obnovené úsilí o křesťanské svědectví ve světě nadcházejícího tisíciletí posílí víra, vzroste naděje a láska ať se stává stále účinnější.

Zkrácený výtah z Buly Incarnationis mysterium

-vm-

Ze života farnosti

Pojďte s námi na pouť. V sobotu 22. ledna se naše farnost vydá na pouť do kostela Panny Marie Vítězné (tzv. k Pražskému Jezulátku), kde je v rámci slavení Velkého Jubilea možno celoročně získat odpustky. V 15:30 h nás přijmou otcové karmelitáni a bude se konat mše svatá. Na místo doputuje každý sám a nejlépe ales-

poň jednu cestu pěšky, tak jako putovali naši předci.

-cz-

Společenství mladých

Máte volno v pátek večer?

Společenství mladých lidí se schází na faře v Jugoslávské ulici 27 každý pátek v 18 hodin. Jsme živým společenstvím všech, kteří chtějí v přátelské atmosféře hledat živého Krista a prostřednictvím zajímavých témat se zamýšlet nad životem víry. Společenství je otevřené všem, kteří se chtějí aktivně podílet na životě farnosti a na svobodném vytváření mezilidských vztahů. Na programu jsou i různé kulturní, sportovní, turistické akce a pomoc potřebným.

Páteční setkání mají dvě části: první, úvodní část je vyhrazena prohlubování víry a je vhodná i pro lidi ve víře začínající. V lednu a únoru budeme rozjímat

nad blahoslavenstvími podle Matoušova evangelia. Druhá část je tematicky zaměřena a každé jednotlivé téma bude oznámeno na vývěskách v kostele.

-mp-

Za rodiny, farnost a za nová kněžská a řeholní povolání

Na jaře 1974 byl kostel sv. Ludmily uzavřen. P. Ježíš se na 10 let musel „odstěhovat“ jinam. Po znovuotevření alespoň části opravovaného kostela, o vánocích 1984, začaly hned v lednu 1985 pravidelné celodenní adorace prvního pátku s úmyslem: „za rodiny a farnost“. Ranní mše sv. i společné čtvrt hodinové adorace v 10, ve 12 a ve 14 h, které měl kněz spolu s dětmi, byly hojně navštěvované. Časem naše farnost získala putovní sochu P. Marie, Růže tajemné a modlitby za rodiny se konaly také každý týden v některé z rodin. Nyní se k této modlitbě scházíme na faře vždy první sobotu při rozjímavém růženci. Adorace prvního pátku se změnily. Na výzvu Svatého Otce, aby se věřící modlili za nová kněžská a řeholní povolání, se začaly od října 1996 na tento úmysl konat celodenní adorace vždy za účasti mužských a ženských řeholních společenství a bohoslovců. Ti od 15:30 h zajišťují také společnou hodinovou adoraci a po ní mši svatou. Tento den modliteb za nová kněžská a řeholní povolání a za rodiny se koná již dva roky vždy za účasti některého z našich biskupů, kteří se pravidelně střídají při sloužení odpolodní mše svaté.

-vs-

Uvažujete o přijetí sv. biřmování?

Ve středu 26. ledna se v 18:30 h uskuteční na faře první setkání všech zájemců, na které by měla navázat příprava budoucích biřmovanců.

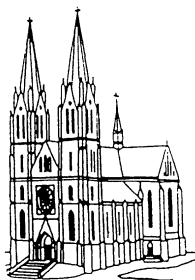
Začátek roku je příležitost ohlédnout se zpět:

Jaký byl v naší farnosti rok 1999?

Začneme statistikou. Bylo pokřtěno 13 dětí a 10 dospělých. Dvaadvacet osob přijalo první sv. přijímání. Pan kardinál udělil 17 kandidátům svátost biřmování. Do manželství vstoupilo 19 párů. Před velikonoce byla hromadně udělována svátost pomazání nemocných (a jednotlivě po celý rok). Starším a nemocným přinášeli kněží i laici svaté přijímání do nemocnic i domovů. Pravidelně se konají také bohoslužby v domech s pečovatelskou službou.

Nyní pokračujeme chronologicky ve

výčtu aktivit. Na jaře se uskutečnily dva výlety: na Skalku u Mníšku pod Brdy a do Klokot. 13. června byly v našem kostele zahájeny Vinohradské slavnosti (150 let

vzniku a 120 let povýšení obce na město) slavnostní mší sv., kterou sloužil o.b. Jar. Škarvada za účasti starostů Prahy 2, 3 a 10. 16. září jsme při poutní slavnosti ke sv. Ludmile mezi sebou již tradičně uvítali pana nuncia arcibiskupa G. Coppu. V prosinci se uskutečnila za hojné účasti velmi zdařilá farní pouť se mší svatou u hrobu sv. Ludmily.

Živo je i uvnitř farnosti. Byla ustanovena 15ti členná pastorační rada. Vydáváme farní zpravodaj. Výuku náboženství zajišťují dvě katechetky - vedou několik skupin (děti a mládež). Výuku zpestřila dětská pouť, mikulášská besídka pro děti z farnosti a vánoční besídka pro děti navštěvující náboženství. V katechumenátu se scházejí dospívající i dospělí, kteří mají zájem o přijetí sv. křtu, nebo jsou jen pokřtěni a o víře nic nevědí. Konaly se další akce, které pokračují i v tomto roce, a můžete se o nich dočíst v rubrice „Z pravidelných akcí připomínáme“.

Po stránce materiální to u nás vypadá takto: celkový příjem farnosti činil

1 036 388 Kč (sbírky, dary, nájem a dotace na opravu kostela). Odeslané účelové sbírky 313 073 Kč (nemocnice Pod Petřínem, Svatopetrský halíř, Kosovo, Charita, misie atd.). Výdaje na opravy a údržbu v kostele dělaly 200 464 Kč (pravidelné čištění svodů, oprava části střechy, nové hromosvody, pravidelná údržba varhan, sokl kolem kostela, restaurátorská oprava malby sloupů). Svépomocí se provedlo malování soklů sloupů, soklu kolem interiéru kostela, předsíní, sakristie a dalších ploch a úklid s tím spojený. Na opravu fary jsme vydali 82 920 Kč (linoleum na chodbě v 1.patře, oprava rozvodů elektřiny, oprava střechy, záloha na okna ve 3. patře). Bohoslužebné výdaje byly 33 534 Kč, režijní na faře a v kostele 213 345 Kč a ostatní 25 370 Kč. Zůstalo 167 682 Kč, které budou použity na nová okna a fasádu fary do ulice. Jsou to práce, které se pro nedostatek peněz nepodařilo udělat již v uplynulém roce. Také bude pokračovat oprava soklu kolem kostela, kde musíme přispět 10% z celkové ceny. Dostaneme-li příspěvek na opravu mozaiky v kostele, bude provedena také s naší finanční spoluúčastí.

Všem, kteří jakýmkoliv způsobem pomáhali farnosti, Pán Bůh zaplať!

P. Artur

Ekumenické setkání

Čtvrtou adventní neděli se v centru vinohradského Husova sboru v Dykové ulici č. 1 konalo ekumenické setkání. Faráři a kazatelé křesťanských církví, které působí v Praze 2 a na Vinohradech, představili své farnosti či sbory. Pak následovala zajímavá, panelová diskuse. Naše farnost svaté Ludmily byla přiblížena panem farářem Arturem Matuszkem a pomocným duchovním p. Petrem Houškou OFM. Kromě katolické církve se zúčastnili zástupci těchto sborů: církev československá husitská, bratrská jednota baptistů, církev bratrská, česko-bratrská církev evangelická a evangelická církev metodistická.

-mp-

Sv. Ludmilo oroduj za nás

Když se řekne pouť, tak většině z nás vytane na mysli pěší putování spojené s větší či menší námahou, pak účast na mši svaté a konečně příjemné posezení kdesi v restauraci či na trávě – to podle počasí a stavu financí. V sobotu před třetí adventní nedělí se konala trochu netradiční pouť ke hrobu sv. Ludmily. Jelo se tramvají na Pražský hrad, kde jsme se v bazilice sv. Jiří poklonili u její hrobky. Mše sv. ve starobylých prostorách, které dnes slouží hlavně jako muzeum, vzkřísila prostor opět k modlitbě. Věřím, že i sv. Ludmila měla ze svých poutníků radost, vždyť i přes ranní hodinu, kdy nám byla bazilika k dispozici, se nás sešlo asi sedmdesát. No a aby byla zachována tradice, byly u východu připraveny koláčky. Prosím ale nedrobit, za chvíli přijdou první turisté. Svatá Ludmilo, oroduj za nás!

-iš-

Svět kolem nás

Nastává čas třibení?

Totální konec komunistického režimu v Čechách byl zahájen svatořečením Anežky, nejmladší dcery Přemysla Otakara I., které se odehrálo v Římě 12. listopadu 1989. Přišlo tak tolik očekávané osvobození ze zajetí, euforie a radost. V dubnu 1990 nás navštívil Svatý Otec. Jsou obsazeny všechny biskupské stolce, obnoveno církevní školství i činnost řádů. Věřící mají rádio Proglas. Rozjela se ediční činnost a vzdělávání laiků. Leč každodenní přítomnost vede zhruba od r. 1993 i mezi křesťany k vystřízlivění. Nastává čas třibení. Projevil se dlouhodobě špatný duchovní stav společnosti a priori nastražené proti církvi? Proč je církev často ztotožňována pouze s restitucemi či s nefundovanou kampaní ko-

lem katedrál sv. Víta? Lidé pak vnímají církev problematicky a nepříznivě. Vztah k cizím náboženstvím přitom roste. Stojí za úvahu proč.

Jsme minoritou a podle průzkumů jsou Čechy nejsekularizovanějším teritoriem. Po nás následuje východní oblast Německa a Estonsko. Počet věřících u nás klesl z 82% v r. 1950 na 20% v r. 1997. Tato realita však neznamená uzavřít se. Je třeba jít proti proudu. Nebát se být odvažně kreativní. Každý z nás má dar, charisma, jež bychom měli objevit a dát ve službu. Kvalifikovaně vstupovat do profesí, zejména učitelských, novinářských, do státní správy, policie, armády. Co od nás Bůh očekává? Být solí, kvasem a světlem. Je to výzva.

Milan Šimáček

Služba u oltáře

Zdá se vám, že v kostele sv. Ludmily je kolem oltáře ministrantů dostatek? Ve skutečnosti v sakristii uvítají každého, kdo projeví dobrý úmysl stát se ministrantem/-kou nehladě na věk. Proto jsme se také zeptali ing. Pavla Nováka, který u oltáře slouží již řadu let, co tato služba obnáší:

Není to jen obléknout se do rochet, komže a postavit se k oltáři. Ministrant musí umět mnohem víc. Učí se (a v tom každému zájemci rádi pomůžeme) chodit k oltáři, poklekat, mít sepnuté ruce a vědět, kdy se stojí, klečí nebo sedí. Všem, co se děje u oltáře předchází příprava misálu, lekcionáře a knížky s přímluvami. Na obětním stole se rozsvítí svíčky. Držet misál také není jednoduché, je dost těžký a musí se otevřít na správném místě. K obětování připraví ministrant na obětní stůl korporál a kalich a podává knězi konvičky s vínem a vodou, pak nalévá vodu na prsty při umývání. Nejzákladnější činností je zvonění při pozdvihování nebo požehnání, to musí být vždy důstojné a přesné. Náročnější je již čtení epištoly a přímluv. Do mikrofonu se musí číst pomalu a zřetelně. Při slavné mši sv. se nosí v průvodu kříž a svíce a ministranti přinášejí k okuřování kadidelnici a loďku s kadidlem. To může zastat již jen zkušený ministrant. A po mši svaté je třeba zhasnout svíce a vrátit vše na své místo.

-pn-

Pan Pavel Novák oslaví 19. ledna sedmdesáté narozeniny. Vyprošujeme mu Boží požehnání a mnoho životního elánu do dalších let.

Z pravidelných akcí připomínáme

Katechumenát: setkávání zájemců o křest, pondělí v 18:30 h na faře.

Sněmovní kroužky: dva kroužky se střídavě scházejí na faře ve středu v 19 h.

Biblická hodina: rozjímání nad texty evangelia, čtvrtek v 19 h na faře.

První pátek v měsíci: celodenní adorace (začíná mši sv. v 7:30 h), modlíme se za nová kněžská a řeholní povolání a rodiny za účasti řeholních společenství. Odpolední mši sv. v 16:30 h celebruje vždy jeden z našich biskupů.

Bohoslužby v našem kostele: v 6:30 h (středa, čtvrtek), 8 h (sobota), 8:30 h a 11 h (neděle), 16:30 h (každý den kromě soboty).

Příležitost ke svátosti smíření: vždy půl hodiny před začátkem mše sv. nebo po domluvě s knězem.

Milí čtenáři,

právě si prohlížíte druhé číslo zpravodaje LUDMILA, jehož smyslem je přispět větší informovaností k posílení ducha zdejšího společenství. Chceme tak přinášet informace směrem k Vám, abyste v teple domova nemuseli pracně vzpomínat: kdy, kde a jaká akce či setkání se má uskutečnit. A naopak uvítáme i Vaše postřehy. Neváhejte tedy a zanechte nám vzkaz v sakristii, nebo využijte klasického poštovního spojení (viz tiráž), případně e-mailového: zpravodaj.ludmila@seznam.cz. Informace o naší farnosti naleznete i na adrese www.multimania.com/jdn/farnost.htm. Máte-li chuť, přijďte za námi 31. ledna na faru v 19 hodin.

Redakce

Chystáte se v rámci Jubilejního roku na celonárodní pouť do Říma? Přinášíme svědectví poutníků, kteří se podobné akce zúčastnili 12. listopadu 1989, kdy byla v Římě svatořečena Anežka Česká.

Na co z pouti do Říma roku 1989 rád vzpomínám? Na řadu malých okamžiků. Na občerstvovací stanici rakouských maltézských rytířů u Villachu. Na noční průjezd Alpami. Na češtinu v římských ulicích. Nevěřil bych, že se pouti účastnilo jen (asi) 12 000 poutníků. Na setkání s řadou známých, které jsem dlouho předtím (a dlouho potom) neviděl. Na telefonní budku na Svatopetrském náměstí, pod kterou jsem schovával kapesní nůž, abych ho nemusel vyhodit před vstupem do baziliky. Na samotné svatořečení, kde jsem sice viděl jen záda novinářské tribuny, ale zato jsem mohl dýchat. Na závěrečnou procházku po všech římských bazilikách zakončenou mší sv. u sv. Pavla za hradbami. Na pána, kterého okradly malé cikánky a na úplně cizí sestřičku, která mu za deset minut vrátila pas. A také na to, jak těžce nesl ztrátu peněz. Na paní, která mi vnutila jakousi slovenskou zbožnou knihu se slovy „jen ať se dostane do Československa“.... Proč nepíšu o tichu, usebrání, duchovních zážitcích? Ticho se v Římě těžko hledá. Duchovní zážitky přišly až později, kdy jsem v klidu mohl o všem přemýšlet.

Cyrl Fischer

Jak krátce postihnout hluboce vryté zážitky z pouti do Říma? Každá měla svůj ráz. Nejvděčněji však vzpomínám na dvě z dob komunismu: na svatý rok 1975 a na rok 1989, kdy jsem doprovázela 80 letou maminku na svatořečení její patronky Anežky. Ještě dnes se neubráním pohnutí, když si připomenu, jak nám naše úřady nečekaně rychle a ochotně vyšly

vstříc a jak jsme my poutníci získali jako dar bezplatná visa do Rakouska a Itálie. Na hranicích nás tenkrát ještě s výjezdními doložkami (Kdo si dnes vzpomene, co nervů nás stály!) čekalo pouze formální odbavení. Ještě dnes v sobě cítím euforii, když Řím „patřil“ šťastným a nadšeným Čechům. Vypravuji si dojetí i temperament prodavačů v obchůdku s nejacinějšími devocionáliemi u S. M. Maggiore, kdy těsně před zavřením vyslechli rozhlasové zprávy a začali jásat, volat na nás a blahopřát nám ke svobodě. Spletli si Čechy s Němci nebo pochopili, že se dal do pohybu celý socialistický blok? Nevím. Myslím si ale, že pro každého, kdo se vydá na pouť, má Bůh připravenou hodinu a místo setkání.

Vděčná poutnice

V listopadu 1989 nás uprostřed podzimu ovanul dech svěžího duchovního jara. Svatořečení Anežky České přivábilo do Věčného města bezpočet českých poutníků. Zdálo se, jako by Řím na dva, tři dny patřil jim. Atmosféra byla nepopsatelná a neopakovatelná. Česká královská dcera z řádu klarisek vstupovala do dění jako symbol přicházející svobody. Čeští a moravští katolíci mohli po dlouhých letech znovu osobně pozdravit Petrova nástupce, který zapsal do katalogu svatých naši Přemyslovnu. Po více jak deseti letech jsme nyní vstoupili do milostivého roku Velkého jubilea roku 2000. Jako řeky se slévají do oceánu, tak budou proudit zástupy poutníků z mnoha národů do Věčného města. Také od nás se chystá pouť ve dnech 31.3 - 2.4. Má být velkým přiznáním se ke Kristu, který „je stejný včera i dnes i navěky“ (Žid 13,8) a k jeho církvi. „Blaze člověku, jenž u tebe nalézá pomoc, když se chystá na svatou pouť!“ (Žalm 84,6).

P. Petr A. Houška OFM